

అభిజ్ఞ - భార్యల చండు

13

హృదయం కోరినట్లుగానే తనతో కలిసి త్రిలోక్ ఇంకా భాటియా తన ఇంటికి చేరుకున్నారు. హృదయం తల్లి త్రిలోక్ ని పలకరించి క్రితం జ్ఞాపకాలన్నీ తలచుకుని మాట్లాడుతుండగా అభిజ్ఞ ఫోన్ చేసింది.

“ఏమైనా వివరాలు తెలిసాయా?” ఫోన్ లిఫ్ట్ చేసి అడిగాడు త్రిలోక్.

“తెలిసాయి కానీ ఉపయోగపడేవి కావు!” చెప్పింది అభిజ్ఞ.

“అంటే అతనికి బంధువులు లేరా?”

“తన తర్వాత తన బిడ్డని పెంచే స్థాయి బంధువులు లేరు, ఉన్న వాళ్ళంతా పలకరింపులకి పరిమితమయ్యేవాళ్ళే”

“అయితే ఒక్క హింట్ కూడా దొరకలేదా”

“ఒకటి ఉంది సర్, అతని జాయినింగ్ లెటర్”

“ఇంతకీ ఎప్పుడు జాయిన్ అయ్యాడు?”

“2017 లో” చెప్పింది అభిజ్ఞ.

“ఆ జాయినింగ్ లెటర్ ని ఒక ఫోటో తీసుకొనిరా, సాయంత్రం కలుద్దాం” అని చెప్పి కాల్ కట్ చేసాడు త్రిలోక్.

అభిజ్ఞతో మాట్లాడాక అకౌంట్ డీటైల్స్ గురించి కనుక్కోమని నితిన్ కి చెప్పిన విషయం గుర్తొచ్చి, నితిన్ కి కాల్ చేశాడు.

“హలో నితిన్, ఆ మెడికల్ అడ్వైజర్ అకౌంట్ డీటైల్స్ తెలిసాయా?”

“విరాజ్ సర్ వా?”

“సర్ ఏంటి?”

“సారీ సర్, మా ఊరి స్టేషన్ లో విరాజ్ సర్ ఉన్నారు కదా, ఆయన్ని పిలిచి పిలిచి అలవాటు అయ్యింది”

“ఓకె, అక్కాంట్ డీటైల్స్ సంగతేంటి?”

“దొరికాయి సర్, అన్నీ చిన్న చిన్న అమౌంట్స్ రెండు రోజులకి ఒకసారి మూడు రోజులకి ఒకసారి సెల్ఫ్ డిపోజిట్స్ ఉన్నాయి”

“సరే, బ్యాంక్ వాళ్ళ దగ్గర AMB డేటా ఉంటుంది అది కనుక్కో” చెప్పాడు త్రిలోక్.

“ఇక్కడే ఉన్నా సర్ కనుక్కుంటా”

“సరే ఆ పని పూర్తవ్వగానే నీ దగ్గర ఉన్న ఆ లేయర్ లాంటి మెటీరియల్ కూడా జాగ్రత్తగా తీసుకునిరా, తెలుసుగా టచ్ చేయద్దు!!!”

“అర్థమైంది సర్ అది మాయం అవుతుందనే కదా!”

“కాదు నువ్వు మాయమవుతావని”

“అర్థం కాలేదు సర్”

“చెప్తా నితిన్ చెప్తా, అది తెలుసుకునే పనిలోనే ఉన్నా నేను, ముందు నువ్వు దానిని తీసుకుని బయలుదేరి నేను షేర్ చేసిన లొకేషన్ కి వచ్చేయ్” అని త్రిలోక్ ఫోనులో చెప్తుంటే విన్నాడు హృదయ్.

“ఏంటి అంత సీరియస్ కేసా?” అడిగాడు హృదయ్.

“హా చాలా...”

“పొటాషియం గురించి అడిగింది ఈ కేస్ కోసమేనా?”

“అవును”

“మరి ఏదో లేయర్ అంటున్నారు?”

“అది ఒక క్లూ హృదయ్, నాకెందుకో దాని వలనే బాడిలో పొటాషియం లెవల్స్ పెరుగుతున్నాయి అనిపిస్తుంది”

“చాలా కన్ఫ్యూజింగ్ గా ఉంది” అన్నాడు హృదయ్.

“అసలు ఏం జరిగిందంటే?” అని త్రిలోక్ చెప్పడం మొదలుపెడుతుండగా నితిన్ నుంచి మెసేజ్ వచ్చింది

‘ఆ మెడికల్ అడ్వైజర్ ఎకౌంట్లో 2017 నుంచి యావరేజ్ మంత్రి బ్యాలెన్స్ 50 వేలకి మించి ఉంది సర్’ అని.

త్రిలోక్ రిపై గా ‘సరే ఇక నువ్వు నీ దగ్గర ఉన్న ఆ క్లూ తీసుకుని ఈ లొకేషన్ కి వచ్చేయ్’ అని లొకేషన్ షేర్ చేశాడు.

“ఎంత వరకూ చెప్పాను?” అన్నట్లు చూశాడు త్రిలోక్.

హృదయ్ నవ్వుతూ “అసలు ఏం జరిగింది అంటే?, అన్నంత వరకూ చెప్పావు”

“ఇప్పుడు చెప్తా హృదయ్” అన్నాడు త్రిలోక్ నవ్వుతూ,

“అమ్మ తినడానికి పిలుస్తుంది” అన్నాడు హృదయ్.

* ఓ గంట గడిచాక *

“ఇప్పుడు క్లియర్ గా చెప్పచ్చు” అడిగాడు హృదయ్.

“దేని గురించి” కలగజేసుకున్నాడు భాటియా.

“మీరు డీల్ చేస్తున్న కేస్ గురించి”

“సరే అసలు ఏం జరిగిందంటే” అని మొదలు పెట్టి పూర్తిగా వివరించాడు త్రిలోక్, ‘ఆ అభిజ్ఞ మీ కూతురిని కిడ్నాప్ చేసిందా?’ అన్నట్లు చూసిన హృదయ్, చివరికి మనోజ్ఞ చావు గురించి తెలిసాక ఓ నిట్టూర్పు విడిచి., “ఆ క్లూ ఇక్కడికి రావడానికి ఎంత టైమ్ పడుతుంది” అని అడిగాడు

“ఇంకో నాలుగు గంటలు పట్టొచ్చు”

“మీరు చెప్పిన దాన్ని బట్టి చూస్తే, శరీరంలోకి కావాలనే పొటాషియం ఇస్తున్నట్లు ఉన్నారు, కానీ మధుకర్ ని పోస్ట్ మార్టం చేసినప్పుడు తెలిసి ఉంటుంది కదా?” ప్రశ్నించాడు హృదయ్.

“తెలియలేదు!! అదే కదా సమస్య, నిజానికి విషం ఇచ్చి చంపి పోస్ట్ మార్టంకి దొరకకుండా తప్పించుకోవడం అంత సులువు కాదు., కానీ ఇక్కడ బాడీలో పొటాషియం లెవల్స్ పెరుగుతున్నాయి, కానీ ఎలా పెరుగుతున్నాయో తెలియడం లేదు” త్రిలోక్ బదులిచ్చాడు.

“తెలివైన హంతకుడు అన్నమాట., ఒకటి చెప్పండి త్రిలోక్! ఇప్పుడు పొటాషియం లెవల్స్ ఎలా పెరిగాయో తెలుసుకోగలిగితే హంతకుణ్ణి పట్టుకోవచ్చా?”

“ఖచ్చితంగా పట్టుకోగలను అన్న నమ్మకం నాకుంది” అని చెప్పి తన దగ్గర ఉన్న కేస్ డేటా ఫోనులో చెక్ చేసుకుంటూ కూర్చోన్నాడు త్రిలోక్.

“అవునూ., ఆ మనోజ్ఞుని పర్వతం దగ్గర హత్య చేశారు అని చెబుతున్నారు కదా, ఇంతకీ ఆ పర్వతం పేరు ఏంటి?”

“అనఘ”

“2017 వరకూ ఎవరూ ఎక్కలేదు అని విన్నాను ఆ పర్వతమేనా?” అడిగాడు హృదయ్.

“అదేంటి హిమాలయాల్లో ఉన్న అన్నీ పర్వతాలు ఎవరో ఒకరు ఎక్కుతూనే ఉన్నారు కదా?” అడిగాడు త్రిలోక్.

“లేదు కదా, 2017 లో ఎవరో ఒకరు ఎక్కారు అనుకుంటా! మళ్ళీ ఇంకెవరు ఎక్కలేదు, క్రితం కూడా ఎవరూ ఎక్కినట్లు లేరు నేను రీసెంట్ల పేపర్ లో ఆర్టికల్ చదివాను” చెప్పాడు హృదయ్.

“నిజమా” అన్నాడు త్రిలోక్.

“నిజమో కాదో కన్ఫర్మ్ చేసుకుంటే తెలుస్తుంది నా పేపర్ కలెక్షన్ తెస్తా ఆగు అని తన రీడింగ్ రూమ్ లోకి వెళ్ళాడు హృదయ్”

త్రిలోక్ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

“ఎవరూ ఎక్కలేకపోవడం ఏంటి? అదే పర్వతం దగ్గర హత్యలు జరగడమేంటి?” అన్నాడు భాటియా,

“అంటే ఈ విషయం నీకు కూడా తెలియదా, మీకు దగ్గరే కదా ఈ పర్వతం” అడిగాడు త్రిలోక్.

“ఈ అనఘ ఆయువు తీయడానికి ఫేమస్ సర్, ఆశలు తీర్చడానికి కాదు” పేపర్ పట్టుకుని బయటకి వస్తూ అన్నాడు హృదయ్.

“ఒక అమ్మాయి ఎక్కగలిగిన అదే పర్వతాన్ని ఎక్కలేక, ఇప్పటి వరకూ 26 మంది చనిపోయారా?” పేపర్ తిరగేస్తూ అన్నాడు త్రిలోక్.

“అమ్మాయి అయినా తక్కువేమీ కాదు కదా! అబ్బాయిలకి లేని స్కిల్ ఏదో తన దగ్గర ఉండి ఉంటుంది” అన్నాడు భాటియా.

“అయ్యుండచ్చు” అన్నాడు త్రిలోక్ ఏదో ఆలోచిస్తూ... అలా చాలా సేపు ఆలోచించాక అనఘ పర్వతాన్ని ఎక్కిన అమ్మాయిని కలవాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

* * *

చిన్న చెక్క బాక్స్ లో తన దగ్గర ఉన్న మెటీరియల్ని తీసుకుని హృదయ్ ఇంటికి చేరుకున్నాడు నితిన్. భాటియా, త్రిలోక్ ఇంకా హృదయ్ దానిని చూస్తూ నిలుచున్నారు.

“ఇది దూదిలానే ఉంది కదా?” అడిగాడు భాటియా,

“దూది ఎక్కడైనా మెరుస్తుందా?” అన్నాడు హృదయ్.

“అక్కడక్కడా ఎందుకు ఎరుపు రంగు మరకలు ఏవో ఉన్నాయి” త్రిలోక్ నితిన్ ని చూస్తూ అడిగాడు.

“రక్తం అయ్యుండచ్చు!” అన్నాడు నితిన్

“లేదు నితిన్ రక్తం ఇన్ని రోజులు ఎరుపు రంగులో ఉండదు” అన్నాడు హృదయ్.

“సరే ఇప్పుడు దీనితో ఏం చేద్దాం?” అడిగాడు భాటియా,

ఒక్క నిమిషం సర్ అంటూ హృదయ్ చేతికి హ్యూండ్ గ్లాజ్ వేసుకుని ఆ దూదిలాంటి పదార్థాన్ని పట్టుకున్నాడు, నితిన్ అక్కడ జరుగుతున్నది చూస్తూ

“ఇదేంటి గ్లాజ్ వేసుకుంటే ఇది మాయం కాదా?” అన్నాడు.

“అది మాయం కావట్లేదు నితిన్, నీ శరీరంలోకి వెళ్తుంది”

“అంటే ఏంటి”

“నువ్వు హాస్పిటల్ లో అడ్మిట్ అవ్వాలి వెంటనే” చెప్పాడు హృదయ్.

“నాకు క్యూర్ అయ్యిందని డాక్టర్ చెప్పిన తరువాతే నేను డిశ్చార్జ్ అయ్యాను” చెప్పాడు నితిన్.

“ముందు నా క్లినిక్ కి పదా” గట్టిగా చెప్పాడు హృదయ్.

నలుగురూ కలిసి హృదయ్ పని చేస్తున్న క్లినిక్ కి బయలుదేరారు, హృదయ్ దారిమధ్యలోనే తన ఫ్రెండ్ కి ఫోన్ చేసి ముందు సిటి స్కాన్ కి తరువాత ఆపరేషన్ కి అన్నీ సిద్ధం చేయమని చెప్పాడు.

నలుగురూ హాస్పిటల్ చేరుకున్నారు, నితిన్ ని సిటి స్కాన్ కి పంపి, తన డయాగ్నోస్టిక్ సెంటర్ లో పని చేస్తున్న ఒక బయోకెమిస్ట్ ని పిలిచి ఆ దూది లాంటి మెటీరియల్ ఉన్న బాక్స్ తన చేతికి ఇచ్చి

“పర్సనల్ హెల్ప్ ఒకటి కావాలి తేజ, ఈ మెటీరియల్ గురించి కొన్ని డీటైల్స్ కావాలి, చేత్తో టచ్ చేయద్దు, బాడీలోకి అబ్సార్ప్ అవుతుంది, ఇంకా దాని మీద ఏదో రెడ్ కలర్ కోటింగ్ ఒకటుంది అందులో ఏముందో కూడా తెలియాలి, చాలా అవసరం” అని తేజకి వివరంగా చెప్పాడు హృదయ్.

తేజ ఆ మెటీరియల్ తీసుకుని వెళ్ళాక,

“సిటి స్కాన్ అయిపోయిన వెంటనే అల్ట్రాసౌండ్ స్కాన్ కూడా చేయించాలి” అని త్రిలోక్ కి చెప్పి “వెంటనే వస్తా అని ఫస్ట్ ఫ్లోర్ కి వెళ్ళాడు హృదయ్.

“ఏం జరుగుతుంది?” అడిగాడు భాటియా,

“అతని శరీరంలోకి ఆ దూది లాంటి పదార్థం వెళ్ళిందనుకుంటూ” చెప్పాడు త్రిలోక్ ఊపిరి గట్టిగా తీసుకుంటూ,

ఇంతలో హృదయ్ తనతో పాటు మరొక డాక్టర్ ని తీసుకువచ్చాడు., స్కాన్ రిపోర్ట్ రాగానే హృదయ్ నితిన్ ని ఆపరేషన్ థియేటర్కి షిఫ్ట్ చేయమని, సర్జరీకి అన్నీ సిద్ధం చేయమని చెప్పాడు.

త్రిలోక్ జరుగుతున్నది గమనిస్తూ నిలుచుండిపోయాడు, భాటియా అప్పటివరకూ జరిగినదంతా చూసి, “నితిన్ కి ఏమీ కాదు కదా?” అని అడిగాడు.

హృదయ్ స్కాన్ రిపోర్ట్ వివరిస్తూ “నితిన్ బాడిలో కొన్ని చోట్ల ఫ్లెష్ లో ఇంకా ఇంటెస్టైన్లో ఆ దూదిలాంటి పదార్థం స్టిక్ అయ్యింది, దాని వలన చాలా ఆరోగ్య సమస్యలు వస్తాయి కాన్సర్ వచ్చే అవకాశం కూడా లేకపోలేదు, అందుకే ఈ సర్జరీ., అంతకు మించి మరేం లేదు” అని చెప్పి హృదయ్ మరొక సర్జన్ తో కలిసి ఓటి వైపు వెళ్ళాడు.

త్రిలోక్ వెంటనే అభిజ్ఞకి ఫోన్ చేసి, “నువ్వు కూడా ఆ మెటీరియల్ ని పట్టుకున్నావా?” అని అడిగాడు, లేదని జవాబు వచ్చాక, తన ఉన్న హాస్పిటల్ డీటైల్స్ ఇచ్చి అభిజ్ఞని కూడా అక్కడికే రమ్మని చెప్పి కాల్ కట్ చేశాడు.

* * *

అనుకున్న సమయం కంటే ముందే మరొక వైద్యుని సాయంతో ఆపరేషన్ ముగించాడు హృదయ్. త్రిలోక్ థాంక్స్ చెప్పి “ఇంకేం ఇబ్బంది లేదు కదా నితిన్ కి?” అని అడిగాడు.

“లేదు., ఇంకేం కాదు” అని త్రిలోక్ కి జవాబిస్తుండగా వెనుక నుంచి తేజ వస్తూ కనిపించాడు.

“ఏమైనా తెలిసిందా ఆ మెటీరియల్ గురించి” అడిగాడు హృదయ్.

“అది దూది కాదు హృదయ్ గ్లాస్” చెప్పాడు తేజ.

“నేను సిటీ స్కాన్ లో చూసినప్పుడే అది గ్లాస్ అని అర్థమైంది ఇంకేమైనా తెలిసాయా?”

“చాలా విషయాలు తెలిసాయి హృదయ్, ఇది గ్లాస్ ఫైబర్ దీనిని గ్లాస్ వూల్ అని కూడా అంటారు.

మామూలుగా మనకి కొంచెం ఎక్కువ సైజులో మార్కెట్ లో దొరుకుతుంది. దానినే బహుశా ఆర్డర్ మీద ఇంత పలుచగా దూదిలా తయారు చేయించినట్లున్నారు, ఖరీదు కూడా ఎక్కువే! కంటికి కనిపించనంత చిన్న రంధ్రం ఉన్న చోట్ల క్లీన్ చేయడానికి, లేదా వాటిలో ఏదైనా నింపడానికి వీటిని ఉపయోగిస్తారు, అవి కూడా కొంచెం మందంగానే ఉంటాయి, ఇవి మాత్రం ఎందుకో మరి పలుచగా చేయించారు, ఎంత సన్నగా చేయించారు అంటే చర్మానికి ఉండే స్వేద గ్రంధుల్లో కూడా సులువుగా పట్టేంత సన్నగా చేయించారు”

“కానీ ఎందుకు అలా చేయించడం” అడిగాడు హృదయ్.

“అది తెలియదు కానీ దాని మీద కేటమిన్ కోట్ చేసి ఉంది”

“వాట్?”

“అవును ఆ రెడ్ రెసిడ్యూ అందుకే ఫామ్ అయ్యి ఉండచ్చు”

“ఓహ్ ఓకే, థాంక్యూ తేజ.. ఇంకేమైనా వివరాలు కావాలంటే అడుగుతా” అని చెప్పి త్రిలోక్ ఇంకా అభిజ్ఞ లను తన వెంట తీసుకుని హాస్పిటల్ లాన్ లోకి చేరుకున్నాడు హృదయ్.

“అంటే పొటాషియం కూడా ఇలాగే ఇచ్చి ఉంటారా” అడిగాడు త్రిలోక్.

“అంతే త్రిలోక్! మనిషిని నేరుగా చంపాలి అనుకుంటే బాడిలో మినరల్ లెవెల్ పెంచి హార్ట్ స్ట్రోక్ వచ్చేలా ప్లాన్ చేసి చంపారు, లేదా పర్వతం ఎక్కే వాళ్ళని చంపాలి అంటే ఇలా కేటమిన్ ఇచ్చి కళ్ళు తిరిగేలా చేసి చంపారు, ఇంకో విషయం ఏంటంటే పోస్ట్ మార్టం లో ఎందుకు బయటపడలేదో తెలిసిందా, ఇవి చాలా చిన్నవిగా ఉన్నాయి స్కాన్ లో కూడా ఏదో చిన్న వెంట్రుకలా కనిపించాయి, తీయడం కూడా చాలా కష్టం అయ్యింది, శరీరంలోకి ఆ గ్లాస్ వూల్ పంపితే చర్మం మీద ఎలాంటి రంధ్రం ఏర్పడదు అందుకే పోస్ట్ మార్టం చేసినప్పుడు ఏమీ తెలిసి ఉండదు” అని చెప్పాడు హృదయ్.

“అంటే ఇదంతా ఎవరూ పర్వతం ఎక్కకూడదనా?” అడిగాడు త్రిలోక్.

“అయ్యుండచ్చు, అందుకే మనోజ్ఞని కూడా చంపి ఉండచ్చు” అంది అభిజ్ఞ.

“సో, ముందు మనోజ్ఞని చంపి ఆ తర్వాత మధుకర్ వాళ్ళని పట్టుకుంటాడు అనే భయంతో మధుకర్ ని టార్గెట్ చేశారా” అన్నాడు త్రిలోక్.

“ముందు హత్యలు చేసింది ఎవరో తెలియాలి సర్” అంది అభిజ్ఞ.

భాటియా ఫోన్ మాట్లాడుతూ బయటకి వచ్చి

“ఆ పర్వతాన్ని ఎక్కడానికి పక్కనే ఉన్న మరొక చిన్న పర్వతం మీద నుంచి మార్గం ఉందట” అని చెప్పాడు.

“యెస్” అన్నాడు త్రిలోక్ భాటియా మాటల్లో తనకి కావాల్సిన సమాధానం విని.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచిక లో...)

Post your comments